

[Rohrsted.]

Jeg har selv deltaget i en international studiegruppe om kabel-tv og tv's udviklingsmuligheder, og jeg vil godt referere, at en af de ting, som nordamerikanerne hele tiden fremførte i studiegruppen, var, at europæerne ikke på dette område bør forhaste sig og gennemføre noget, som kan slå vel-etablerede demokratiske systemer og kommunikationssystemer i stykker.

Det, som nordamerikanerne har stået over for, har nemlig været problemer af en helt anden karakter, det er minoritetssamfund, hvor minoriteterne ad denne vej har haft mulighed for at få et kommunikationssystem internt, men sådan noget står vi jo ikke over for i dette land. Vi står over for et veludbygget kommunikationssystem med en god og fri presse og med en rimelig dækning af landet med lokalpresse.

Der er i hovedsagen tre modeller, som man har anvendt ude i verden inden for dette område. Den ene model er den amerikanske, som den er udbredt i Californien, og her er man gået så langt med lovgivningen inden for dette område, at man har sagt, at skaber man kabelfsystemer, skal hver fjerde kanal principielt være forbeholdt det, som på godt dansk kunne oversættes med folkets røst.

I Belgien, hvor man også er gået ind i dette system, byder man simpelt hen på nabolandenes programmer over for dem, der er tilkoblet systemerne. Og i England kører forsøgsprogrammer inden for undervisningen.

Grunden til, at jeg tager ordet i denne sag, er, at jeg vil pege på, at der i den danske debat er mange uafklarede punkter omkring kabel-tv. For det første synes jeg, det er rimeligt at pege på, at vi vel aldrig egentlig har diskuteret formålet med at gennemføre dette her. Man kan slå fast, at i USA viser undersøgelser, at børn, der i dag vokser op, vil, inden de går herfra engang, have tilbragt 9 år foran fjernsynsskærmen. Det kan vel ikke være noget formål i sig selv at få mennesker til at tilbringe så meget tid som muligt foran fjernsynsskærmen, så jeg synes nok, at vi bør spørge os selv: hvad er formålet med disse samfundsinvesteringer, der her er tale om? Forslaget oplyser jo, at der vil blive tale om ca. 2 milliarder kr. alene i anlæg, hvortil kommer de

private borgeres anskaffelse af nyere apparatur, og her er det beregnet, at hvis landet skal dækkes med farve-tv, som vi i dag er dækket med sort-hvid, skal borgerne anvende ca. 7 milliarder kr. på denne post for at få dækket landet.

Svaret er jo i lovforslaget nærmest, at formålet er, at borgerne skal have større valgmuligheder. Dermed kommer vi til: hvad er det så, man kan byde på? Her synes jeg nok at lovforslaget lægger op til, at det bliver de samme producenter af programmer, som vi kender i dag, for monopolet bliver jo ikke brudt. Der bliver ikke åbnet for nye initiativer ud over den offentlige sektor. Det bliver lagt i hænderne på kommuner og amter at sørge for, at koncessioner ydes.

Jeg er meget betænkelig ved, at man ikke, når man gennemfører en lovgivning om disse forhold, principielt stiller de forskellige medier lige og siger, at dagspressen, forlag, enhver, som har lyst til at publicere sine tanker inden for lyd-billedprogrammer, må ind i dette her. Det kan ikke være rigtigt at forbeholde dette nye, spændende medium for offentlige virksomheder.

Med hensyn til spørgsmålet om en udvalgsundersøgelse vil jeg gerne gøre et par bemærkninger, for ministeren lægger jo op til, at et udvalgsarbejde skal igangsættes for at overveje vilkårene for lokale koncessioner på dette område. Ja men hvorfor tager man så ikke skridtet fuldt ud og stiller dette udvalg frit med hensyn til, hvordan man vil disponere, og lader være med forlods at træffe den beslutning, at det skal være kommuner og amter, der står for fordelingen af koncessionerne?

Jeg er glad for, at også hr. Robert Peder sen, socialdemokratiets ordfører, stillede sig noget tvivlende over for det rigtige i at give kommuner og amter denne koncessionsbeføjelse, og derfor vil jeg appellere til, at man endnu en gang overvejer, om dette er rigtigt. Selv tror jeg, at man ved at gennemføre en forhastet lovgivning om kabel-tv's indførelse på disse vilkår uden at overveje at bryde monopolet i virkeligheden spilder de mange positive muligheder, som kabel-tv kan have, på gulvet.

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at en selvstændig lokal programvirksomhed kan være et værdifuldt middel til at styrke demokratiet på det lokale plan. Det